

Nr.2- 2022
Årgang 84

- et blad
til glede
og oppbyggelse

SÅKORNET

Evangeliesalen Berøa
Menighetsblad
Nordregt. 18 B, 0551 Oslo

En seiler på livets hav...

Fellesskapet - DER MAN FINNER STYRKE FOR HVERDAGEN...

INNHold:

**Møte med Finn
Røine:**
*Guds dannelse går
gjennom smerte*

Pinsens budskap:
*Gud vil styrke vår
hverdag*

17-mai fest:
*Feiring med sang og
glede*

**Jon-Erling
Henriksen**
Jesus kom med håp

Raimond Smenes
Kristi legeme

Pastorkonferanse:
Bolivia er velsignet

D.L. Moody:
Hindringer

Fred Vidar Tveter:
*La oss strekke oss ut
etter målet..*

En felles utflukt:
St. Hans på Roven

Menigheten
EVANGELIESALEN
BERØA
Nordregt. 18 B
0551 Oslo

KONTORADRESSE:
Nordregt. 18 B 0551 Oslo
Postboks 179 Sentrum. 0102 Oslo

Tlf. 22 20 53 42
Faks 22 20 33 55

Kontortid:
Tirsdag og torsdag kl. 10.00-14.00
onsdag kl. 14.00-16.00

FORSTANDERE
Finn Røine
Jon Brammer

ELDSTE-RÅD
Per Aril Skaanes
Knut Tusvik
Ernst Knudsen

MENIGHETENS KONTI
Menighetskassen: 1602 55 03930
Misjonskassen: 1602 55 03949

MENIGHETSBLADET
Redaksjon:
Finn Røine
Jon Brammer
Ernst Knudsen

MENIGHETENS NETTSIDE:
<https://www.pmeb.no>

For- og baksidefoto: Pixabay

Jesu oppstandelse, en hendelse om liv eller død...

Det er alt blitt noen uker siden vi feiret påske. Vi leser i Joh. 21:1: «Siden åpenbarte Jesus seg igjen for disiplene».

Som kristne blir vi aldri ferdig med Jesu oppstandelse, fordi det handler om liv eller død. Hadde en av NRK's medarbeidere vært til stede i Jerusalem den påsken, ville vi ha fått denne rapporten.

– *Hvilke rykte er det som er blitt spredt i Jerusalem?*

Det går rykter her om at en jøde, en snekker kalt Jesus, oppvokst i Galilea, ble dømt til døden for gudsbespottelse og hengt på et kors. Ryktene som svirrer rundt her i Jerusalem er at han er oppstanden fra de døde.

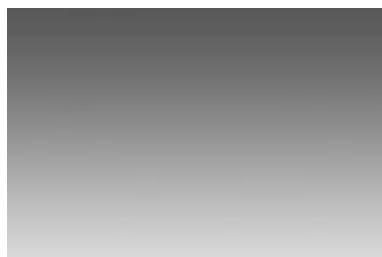
– *Har de lokale myndighetene uttalt seg om saken?*

– Det offisielle svaret som de jødiske lederne her ga på ryktene ble om oppstandelsen er følgende: «Selvsagt sier hans tilhengere at han lever. Det må de, hva annet kan de si?»

Jeg snakket med en meget kjent fariseer ved navn Gamaliel, en lovlærer som er høyt aktet av hele folket. Han kunne fortelle om lignende tilfeller. For en tid siden sto Teudas fram. Han utga seg for å være noe. Omkring fire hundre menn slo lag med ham. Men han ble drept, og hele flokken som hadde adlydt ham, ble oppløst og forsvant. (Ap.gj. 5:36-37) Gamaliel nevner også et annet eksempel. I skatteutskrivningens dager sto Judas fra Galilea fram og

forledet folket til å følge seg. Også han omkom, og alle de som adlød ham, ble spredt.

På mitt spørsmål om denne gruppen av mennesker som påstår at deres leder Jesus lever, svarer de jødiske lederne følgende: «Er dette en sak og et tiltak som bare er menneskeverk, blir det ingenting av det. Men er det Gud, da kan dere ikke stoppe dem.» (Ap.gj. 5:38-39)

«Da han døde,
døde også din
synd. Da han
oppsto, skjedde
det samme med
håpet ditt»

– *Hva er den vanlige oppfatninger på gata?*

– Oppfatningen her på gatene i Jerusalem etter Jesu død er: Han skulle holdt seg til møbelbransjen!

– *Står det noe i avisene?*

– I Jerusalem Post leser vi en lederartikkel, en vurdering av Jesu etterfølgere; En gruppe arbeidsløse

tapere, rekruttert fra et havne-område ved Tiberias-sjøen og fra et strøk hvor tvilsomme kvinner oppholder seg.

En tvilsom type!

Deres utsendte medarbeider i Jerusalem.

Det er mange som har spådd at Bibelen og kristendommen snart ville være borte. Den franske filosofen Voltaire uttalte: Bibelen og kristendommen vil være forsvunnet og glemt om hundre år. Voltaire døde i 1778.

Troen på den oppstandne Jesus lever som aldri før.

Fakta: Det har aldri vært flere kristne enn i dag, Over én milliard katolikker og nesten like mange protestanter.

De som har forsøkt å begrave troen, har fått den samme opplevelse som dem som prøvde å begrave grunnleggeren: Han vil ikke holde seg i graven.

Hvorfor er Jesu død og oppstandelse så viktig?

Da han døde, døde også din synd.

Da han oppsto, skjedde det samme med håpet ditt.

For da han oppsto, ble graven din endret fra en endelig og evig hvileplass til et midlertidig tilholdsted. Hvilket herlig håp!

Ha en fin sommer med den oppstandne Kristus.

Finn Røine
forstander

Mennesklige kvalifikasjoner og innflytelse er ikke nok for å tjene Gud: Guds forming går gjennom smerte

“Når Gud har planer med et menneske vil det alltid ta en tid for å bli utrustet, og det går ofte gjennom angst og smerte. Slik ble det også for Moses.

Det forklarte forstander Finn Røine idet han forkynnte om Moses fødsel

og fortid i faraos palass, og hvordan Gud senere brukte han som anfører for israelittene. Han ble leder for dem ut av Egypt der de var brukt som slaver og tvangsarbeidere i over 400 år.

For at Moses skulle kunne klare denne oppgaven måtte han bli utrustet, og måtte gå gjennom en lang tid der Gud skulle forme og danne han.

For Moses skulle det bli en lang tid for å bli utrustet, det skulle bli perioder med angst, smerte og test av hans Gudstro.

Guds skole handler om å la seg forme slik som Han vil.

Moses ble født i en tid da farao hadde bestemt seg for å utrydde alle jødiske guttebarn etter fødselen. Moren, en hebraisk kvinne, prøvde i tre måneder å gjemme gutten. Da hun så at hun ikke kunne skjule han lenger, lagde hun en kiste av papyrusrør, smurte den med jordbær og tjære. Deretter la hun gutten opp i kisten, og satte den i sivet ved elvebredden.

Sønn i huset

Faraos datter som gikk langs stranden fant den lille gutten liggende ved elvebredden. Hun så at det var en hebraisk gutt, og fant medynk med han. Hun bestemte seg å fostre han opp, og ga han navnet

Over: Menighetens sangkretter deltar, med Reidun Røine bak pianoet. Under: Synnøve Rahm deltar med sang.

Moses. På den måten vokste Moses opp i faraos palass, og ble ansett som en sønn i huset.

– Moses hadde innflytelse i faraos hus. Han vokste opp i et palass, han fikk den beste utdannelsen som kunne skaffes, og hadde sine egne landsmenn, jødene, som slaver. Her spiste han ved kongens bord, og var betraktet som hans egen sønn. Han var en viktig person, men Gud hadde andre planer med han, sa Finn Røine.

Ny situasjon

Livet forandret seg for Moses, og på en slik måte som han nok hadde ikke hadde regnet med.

Som vi kjenner historien var han kommet i en situasjon at han måtte rømme ut av Egypt, og livet hans ble et helt annet enn hva det var for han tidligere. – Han som før hadde makt og anseelse hos farao og hele det egyptiske folket fikk nå et helt annet liv. Gud hadde andre tanker med han, sa han.

Gud gjør ting annerledes

Røine fastslo at Gud kan ikke bruke et menneske i sin tjeneste før vedkommende opplever en forandring i livet sitt. Det må en gjenfødelse til, og om noen har innflytelse blant mennesker så er det ikke nok for Gud.

Han forklarte at i stedet for at Moses kunne se framover på sin karriere og liv i Egypt, ble det et liv på flukt.

– Nå var han ikke i kongens hus lenger, men ute i ødemarken uten noen innflytelse. Når Herren har en plan for et menneske leder han vedkommende etter den tanke og plan han har.

Ødemarken

Røine forklarte hvordan Guds tanker ikke er de samme som menneskers tanker, og han leder oss inn på veier som før har

Venstre: Per Arild Skaanes ledet møtet.

Ny styrke og nåde

Han beskrev hvordan Gud hele tiden var tilstede, og viste seg med sin nåde. Når det gikk galt jødene på den lange reisen gjennom ødemarken, var han der og ledet, ga ny styrke og tilgivelse.

– Slik er Gud i dag også. Ofte kan vi bli motløse, men så kommer Gud, så bærer han sitt folk igjennom, forklarer han.

Guds dannelse

Under Finn Røines budskap ble det lagt vekt på at vi mennesker må inn i «Guds behandling» for å bli utrustet til en tjeneste.

Over: Joram Kingori fra Kenya hadde en gripende historie som handlet om ulykke, svik og tilgivelse. Han var tolket av Gunnveig Færøy Knudsen.

egypten og ut i ødemarken.

Her møtte Gud han i en brennende tornebusk.

– Moses hadde fått et møte med nådens Gud, men hadde det ikke vært for nåden så hadde han aldri klart den store oppgaven han var satt inn i, å lede israelittene ut av Egypt og mot det lovede landet, forklarte han.

– Oppgaven som lå foran han var vanskelig og tøff, og det måtte skje noe spesielt med Moses for at han kunne gjennomføre den.

Menneskelig styrke, visdom og kvalifikasjoner strekker ikke til.

Man må ha en opplæring i «Guds skole» hvor hele den menneskelige karakter blir satt på prøve.

Ingen kommer inn i Guds rike uten gjenfødelse, og deretter vil man vokse i nåde og kunnskap gjennom Den Hellige Ånds påvirkning.

Ta et tilbakeblikk
og se hva
GUD HAR GJORT

Vi er i behov av pinsens kraft og salvelse: Gud er til stede, og han vil gi styrke i vår hverdag

Den Hellige Ånd gir kraft til å leve kristenlivet.

– Vi skal ikke frykte for morgendagen, for vi er ikke alene.

Jon Brammer talte på møtet første pinsedag, og fremhevet hvordan Gud arbeider gjennom Den Hellige Ånd. Han poengterte at enhver troende bør ha fellesskap med Gud i hverdagen.

Brammer refererte blant annet til Apostlenes Gjerninger 1:8 der Jesus gir sine disipler bud om å bli i Jerusalem og vente på det som Faderen hadde lovet, Den Hellige Ånd. «Men dere skal få kraft idet Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere

skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende.»

Ikke frykte

Brammer kommenterte hvordan Jesus er til stede for alt sitt folk til enhver tid,

og vi skal ikke bekymre

Under: En del av menighetens trofaste sangkrefter. Bak talerstolen fra venstre; Aud Årnes, Finn Røine og Synnøve Rahm. Rune Kjell Larsen bak med gitaren, og Snefrid Fjell ved piano.

Over: Sangduetten Unni og Raymond Smenes deltok med sang under møtet denne pinsen.

Venstre: Jon Brammer talte om pinsens kraft som gir visdom og styrke til liv og tjeneste.

oss under omstendigheter som kan møte oss.

Gjennom Den Hellige Ånd vil vi få den kraft og styrke vi trenger. Gud vil aldri svikte oss, han vil være ved vår side.

Han refererte blant annet til Jesu beskjed til disiplene sine om at de ikke skulle frykte for morgendagen. – Jesus fortalte sine disipler at menneskene skal komme til å overgi dem til domstoler, men når de skulle bli overgitt måtte de ikke bekymre seg over hva de skal si, for det skal bli dem gitt i den stund da vi trenger det. Vi skal ikke bekymre oss, for vi er ikke alene, sa Jon Brammer.

Lyd fra himmelen

Han henviste til pinsfestens dag på Øvre Sal i Jerusalem der disiplene var samlet. De var redde og engstelige, men Gud møtte dem med Den Hellige Ånds ild og kraft. – De var sammen i bønn på Øvre Sal, og da kom

det med ett en lyd fra himmelen, og det viste seg som tunger og ild over hver enkelte av dem, sa Jon Brammer.

Over: Aud Årnes ledet møtet.

Disiplene ble alle fylt med Den Hellige Ånd, og begynte å tale med andre tunger. De var blitt fylt med Guds kraft, og gikk ut på gatene for å fortelle om Guds gjerninger. Enhver av oss vil komme i situasjoner og oms-

Over: Astrid Knudsen innledet møtet med Guds Ord.

tendigheter da vi trenger hjelp og kraft til å komme oss videre i livet. Her vil Gud, gjennom Den Hellige Ånds hjelp og kraft styrke og hjelpe oss. Vi trenger Åndens hjelp og salvelse i mange situasjoner.

Gud vil gi oss styrke i vår hverdag: – Vi trenger Den Hellige Ånds fellesskap

Finn Røine avsluttet møtet der han understreket Den Hellige Ånds nødvendighet alle kristne. Han fortalte hendelser der han selv, og også andre mennesker hadde opplevd Guds omsorg og hjelp. Videre refererte han til opplevelser han selv

hadde vært med på, både i Nord-Norge som forstander og misjonær i Sør Amerika, og poengterte hvordan enhver av oss trenger å leve i samfunn med Gud. – Gud er tilstede og hjelper oss i vanskelige situasjoner, og han gir

kraft og styrke i en vanskelig hverdag, sa han.

– Han svikter oss aldri, og når vi lever i fellesskap med han vil vi kunne få Den Hellige Ånds veiledning, kraft og styrken når vi trenger det, sa Finn Røine.

Menighetens feiringer til fest og glede:

Frihet og grunnlov satt i fokus

Menighetens 17-mai feiring ble også dette året gjennomført med lyst og glede. Dagen som skaper begeistring for både store og små samler mennesker i

alle aldre, og nasjonaldagen blir feiret med livlighet og entusiasme. Daglig får vi gjennom nyheter innblikk fra verdensdelene og nasjoner hvor

demokrati og frihet ikke fungerer. Daglig ser vi gjennom nyheter hvordan demonstranter blir slått og arrestert.

Dette får oss til å innse at frihet ikke er noen selvfølge.

Menighetens medlemmer kom sammen og markerte

nasjonaldagen med fest. Gjennom sang, innlegg og tale av Raymond Smenes ble budskapet om frihet markert, Norge som en fri og demokratisk nasjon.

Gjennom sang, et varmt fellesskap og avslutning med pølser, kaffe og kaker ble

frihet og vår egen grunnlov markert.

Den største frihet er likevel den som vi mennesker har fått av Gud, vi som lever våre liv med Kristus. Dette er den største frihet et menneske kan få, frihet fra synd og fordømmelse.

Jesus har satt oss fri fra syndens lenker og bånd.

Bilder: Anne Tusvik

Årsfest med glede og lyst: Sammenkomst og gledelige tanker bak i tid

Menighetens tradisjonelle årsfest ble i mars arrangert i menighetens underetasje, i kafeen. Referater, rapporter og

forhold i menighetsfellesskapet ble lagt frem. Festen ble gjort med sang, musikk og andakt. Som vi ser av bildene ble festen gjennomført i munterhet og glede, med

kaffe og kaker. Det ble også anledning til en liten samtale via internet med Gunnveig og Ernst Knudsen under deres opphold i Kenya.

Bilder: Anne Tusvik

Israel-stevne med inspirerende og oppbyggende budskap:

Jesus kom med håp inn i en mørk verden

«Jesus har sagt at i verden har dere trengsel. men han sa også at han har overvunnet verden»

Jon-Erling Henriksen belyste hvorfor Jesus kom til jorden, ikke som en konge, men som et enkelte menneske som også måtte gå gjennom lidelser og

smerte.

– Gud er suveren. Han fullbrakte et frelsesverk som vi ikke kan ane omfanget av.

– Oppstandelsen er et mysterium som vi ikke vil kunne forstå fullt ut før vi er hjemme hos Gud. Han døde på korset og sto opp for at vi skulle bli fri fra syndens lenker og bånd. Han måtte gå gjennom lidelse og død for at vi skulle gå fri fra syndens lenker, sa Henriksen.

Under det tradisjonelle Israels-stevnet som blir holdt i menigheten første mai hvert år, var det

Henriksen som talte Guds Ord på begge møtene.

Han belyste Jesu komme, både ved hans fødsel i Betlehem, og avsluttet vedrørende hans annet komme som vi tror snart vil skje.

Vi lever i en tid med politisk uro over store deler av verden, mennesker vender seg mot Gud og vi ser en mørk horisont foran oss. Midtøsten er preget av turbulens og uro, hvor Israel er det sentrale midtpunktet. Vi lever i en tidsalder hvor uventede ting kan skje, mente han

.

Over: Unni og Raymond Smenes deltok med sang under begge møtene.

Håp til verden

Henriksen utdypet det største som har skjedd på jorden, frelsesverket som Jesus gjord. Han måtte gå den tunge veien for at menneskene skulle få tilgang til himmelens herlighet.

På grunn av synd levde menneskene uten Gud og uten håp. Noe måtte gjøres for å kunne gjenopprette kontakten med Gud.

Han var den lovede forløseren, men han kom ikke som den Messias som jødene hadde forventet seg. Jesus kom ikke som en konge, men han kom som en enkel sønn av en snekker fra Nasaret.

Jon-Erling Henriksen refererte til Jesaja 53:5-7: «Men han ble såret for våre overtredder, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom. Vi for alle vill som får, vi vendte oss hver til

sin vei. Men Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham. Han ble mishandlet, og han ble plaget, men han opplot ikke sin munn, lik et lam som føres bort for å slaktes, og lik et får som tier når de klipper det. Han opplot ikke sin munn.»

– Vi bygger våre liv på Kristus, med Jesus Kristus er selve hjørnesteinen i dette byggverket, sa Jon-Erling Henriksen.

Jesus kommer igjen

På stevnets annet møte la han vekt på tidsepoken når man forventer Jesu gjenkomst.

– Vi lever i endetiden, og tror at Jesu komme er nær. Johannes 14:1-6: «La ikke deres hjerte forferdes! Tro på Gud, og tro på meg! I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, da hadde jeg sagt dere det. For jeg går bort for å gjøre i stand et sted for dere. Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for dere, kommer jeg igjen og skal ta dere til meg, for at også dere skal være der jeg er. Og dit jeg går, vet dere

veien. Tomas sier til ham: Herre, vi vet ikke hvor du går hen, hvordan kan vi da vite veien? Jesus sier til ham: Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg».

– Kristus er førstegrøden, den første som sto opp. Det blir sådd et naturlig legeme, det oppstår et åndelig legeme, Du og jeg får et herliggjort legeme, sa han.

Trøst

Henriksen refererte til 1. Tessalonikerbrev: – Men vi vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om dem som er sovnet inn, for at dere ikke skal sørge som de andre, de som ikke har håp. For så sant vi tror at Jesus døde og sto opp, så skal Gud ved Jesus også føre dem som er sovnet inn, sammen med ham. For dette sier vi dere med et ord av Herren: Vi som lever og blir tilbake inntil Herren kommer, skal aldeles ikke komme i forveien for dem som er sovnet inn. For Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først stå opp. Deretter skal vi som lever, som er blitt tilbake, sammen med dem rykkes opp i skyer, opp i luften, for å møte Herren. Og så skal vi for alltid være sammen med Herren. Trøst da hverandre med disse ord.

– Jesus skal komme igjen, og vi skal leve i forventingen på at han skal komme tilbake, sa Jon-Erling Henriksen.

Øverst: Noen av menighetens sangkretter deltok under fellessangen, med Jon-Erling Henriksen som pianist.

Under: Jon Brammer ledet møtet.

– Det er stormer og det er orkaner, men jeg tror at Gud ser ned til sine. Det sa Jon Brammer idet han innledet møtet med Guds Ord, fra Jeremias 31:35 «Så sier Herren, som satte solen til å lyse om dagen, og lover for månen og stjernene, så de lyser om natten, han som opprører havet så dets bølger bruser - Herren, herskarenes Gud, er hans navn»

– Det har gått slag i slag opp i gjennom årene, og vi har fått representert Israel gjennom mange kriger. – Vi er stolte over at vi har vært med i dette arbeidet over så lang tid. Siden 1948 har vi vært tilstede og representert arbeidet. La oss huske på Israel, og ta landet og befolkningen med oss i våre bønner, sa han.

Vi er Kristi legeme på jord

Raymond Smenes

Vi er alle en del av Kristi legeme og Den Hellige Ånd vil veilede oss til hele og fulle sannheten om vår plass og virke i legemet.

Hans lemmer

1. Kor. 12:27-31 – Dere er Kristi legeme, og hver for seg hans lemmer. Og Gud satte i menigheten først noen til apostler, for det andre profeter, for det tredje lærere, dernest kraftige gjerninger, så nådegaver til å helbrede, til å hjelpe, til å styre, og ulike slags tunger. Er vel alle apostler? Er vel alle profeter? Er vel alle lærere? Gjør vel alle kraftige gjerninger? Har vel alle nådegaver til å helbrede? Taler vel alle med tunger? Kan vel alle tyde dem? Men streb etter de beste nådegavene! Og jeg vil vise dere en enda bedre vei.

Hele legemet kan se gjennom øynene.

Hele legeme kan høre gjennom ørene. Selv om lemmene er ulike så betjener de hverandre. Det meste av legemet ser vi jo ikke engang synlig, tenk på alle indre funksjoner.

Frihetens lov

1. Jakob 1:25 – Men den som skuer inn i frihetens fullkomne lov, og fortsetter med det, slik at han ikke blir en glemsom hører, men gjerningens gjør, han skal være salig i sin gjerning.

Vi får skue inn i frihets fullkomne lov og bli forvandlet til det samme bilde ved å praktisere det du får åpenbart når leser ordet. Du blir forvandlet inn i den delen på legemet som Gud har for deg, steg for steg

ved lydigheten mot Ånden.

Sinnets fornyelse

Romerbrevet 12:2 – Og skikk dere ikke lik denne verden, men bli forvandlet ved at deres sinn fornyes, så dere kan dømme om hva som er Guds vilje: det gode, det som han har behag i, det fullkomne.

All forvandling starter ved fornyelse av sinnet, ved å lese ordet og ved at DHÅ åpenbarer det, først da kan du praktisere ordet. Når vi lærer ordet å kjenne vil vi også kjenne Guds vilje for våre liv.

Metamorfose (biologi), en gjennomgripende og fullstendig transformasjon på det indre plan i løpet av levetiden.

Metamorf bergart, når en eller flere bergarter blir utsatt for høyt trykk og temperatur. Bergartene

smeltes og blir da omstrukturert (omdannet) og mineralene vil bli helt eller delvis omkrystallisert. blir omdannet til nye bergarter

Stor forvandling

Våre liv gjennomgår en stor forvandling gjennom en prosess som bibelen kaller helliggjørelse. Denne prosessen er ledet av Den Hellige Ånd som daglig leder oss i alle livets valg. Dersom vi feiler i noe, så tar DHÅ oss en runde til. Slik går det helt til det fungerer.

At noen av oss har gått 40 år i ørkenen har mere med ulydigheten med Guds vilje.

Se på Israel, pga ulydighet gikk de i 40 år i ørkenen, men den opprinnelige tiden avstanden tar er ca 40 dager. Så er det da altså ikke Guds valg, men vår ulydighet som bruker opp tiden i våre liv. Gud ønsker å føre oss inn ulike oppgaver i legemet etter hvert som vår vandring kommer inn i lydigheten mot ordet og Ånden.

Forførende ånder

1. Timoteus 4:2 – Det skjer ved hykleri av falske lærere, som er brennemerket i sin egen samvittighet.

Ja, Ånden sier også med tydelige ord hvordan noen i vår tid har falt fra troen, i det de holder seg til forførende ånder og djevlers lærdommer.

Nye læreplaner i skolen ang. kjønnsidentitet med vedtatte målformuleringer av den Norske regjering Som det var på Noas dager og på lotts dager.

Vold og seksuelle perver-

siteter norske lover bringer inn kjønns forvirring i stedet for sunn identitet. Vi må bære et tydelig budskap om Guds forordninger om Far, Mor og Barn.

Som Kristi legeme i dag må vi være det lyset i mørkret som Gud har kalt oss til og vi må ha salt i oss slik at det skaper en tørst hos ufrelste. Når Kristi legeme reiser seg vil det bli en trygg havn for mange som søker hjelp i den tid som kommer.

Misjonsbefaling

Matteus 28:18-20 – Og Jesus trådte fram, talte til dem og sa: Meg er gitt all makt i himmel og på jord!19 Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn,20 og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende!

Det er viktig å gjøre mennesker som blir frelst til disipler. Slik at de lærer alle de grunnleggende ting i ordet om å praktisere det man lærer. Det å være et levende forbilde har aldri før i tiden vært viktigere enn nå.

Mange vet ikke forskjell på høyre og venstre og en mengde dyr. Akkurat slik som det var i Jonas dager da han ble sent til Ninive. Vi skal være et lys og salt i verden. Vi må være trofaste og sanne vitner som holder oss til ordet. Tenk at vi som legeme skal nå ut til alle mennesker med frelsesbudskapet i Kristus Jesus.

(Joh 3.16 For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.)

Alle områder i livet

Johannes Ev. 15:5-8 – Jeg er vintreet, dere er greinene. Den som blir i meg, og jeg i ham, han bærer mye frukt. For uten meg kan dere intet gjøre. Om noen ikke blir i meg, da kastes han ut som en grein og visner; og de samler dem sammen og kaster

dem på ilden, og de brenner. Dersom dere blir i meg, og mine ord blir i dere, da be om hva dere vil, og dere skal få det. I dette er min Far herliggjort at dere bærer mye frukt, og dere skal bli mine disipler.

Det å være disippel handler om at livet du har fått i Jesus fyller alle områder av ditt liv. Både det skulde indre liv, og så det ytre livet med alle sine områder.

Om det er din egen vilje som styrer livet ditt så tørker livet inn og det vil bli kastet utenfor som en gren og visner. Et liv uten frukt er et dødt liv. Her blir legemet sammenlignet med et tre og den enkelte som en gren.

Arons stav spirer

4. Mosebok 17:8 – Da

Moses dagen etter kom inn i vitnesbyrdets telt, fikk han se at Arons stav, den som var for Levis hus, hadde spirt. Den hadde både skutt spirer og satt blomster og fått modne mandler.

Gud bekrefter Arons kall og gjør slutt på folkets opprør mot Gud.

Gud vil på samme måte bekrefte ditt kall og utvelgelse.

Hver del i stand

2. Peters brev 1:10 – Vær derfor desto mer ivrige,

brødre, etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast! For når dere gjør dette, skal dere aldri noen gang snuble.

Gud vil stadfeste det han har for hver enkelt legemsdel og han skal sette hver del i stand til å utføre det han har kalt den enkelte til.

1. Peters brev 5:10-11 – Men all nådes Gud, som har kalt dere til sin evige herlighet i Kristus Jesus, etter en kort tids lidelse, han skal dyktiggjøre, stadfeste, styrke og grunnfeste dere. Ham tilhører makten i all evighet!

Relasjon til ordet

Min relasjon til Jesus - Er det samme som min relasjon til ordet. Hvor seriøst tar jeg ordet? Praktiserer jeg ordet eller

er jeg bare ordets hører? Leter jeg i ordet etter svar på livets utfordringer eller leter jeg i min formørkede forstand?

Ser jeg på meg selv slik ordet sier om meg? Eller ser jeg meg selv slik omstendighetene sier?

Ser jeg meg selv som rettferdiggjort i Kristus eller håper jeg på å bli godtatt av Gud?

Lever jeg daglig med rustningen på? Har jeg en bevisstgjøring om hver del av rustningen?

Tar jeg daglig opp mitt kors? Og sier nei til de impulser som kommer fra verden, kjødet og meg selv

Prøver jeg å etterligne «imitators og Christ», eller lar jeg Kristi liv komme til syne ved lydighet mot ordet og ånden?

Husk! Han gir oss kraft til å virke etter Hans vilje.

Utfordring

Filipperne 2:13 –For Gud er den som virker i dere både å ville og å virke til hans gode behag.

Hva er den største utfordring for oss troende? At vi tror vi har sannheten på alle områder, derfor avviser vi alt det som kommer i konflikt med det vi har akseptert som sannhet. Sammenlign det du hører med ordet og ånden.

Åpenbaringen 19:8 – Det er henne gitt å kle seg i rent og skinnende fint lin. For det fine linet er de helles rettferdige gjerninger.

Fortsettelse neste side

Villighet

Efeserne 2:10 For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.

Daglig kan vi alle sammen

få vokse inn i de oppgaver Gud har bestemt for oss. Dette skjer ved lydighet mot Den Hellige Ånds ledelse i dagliglivet.

Gud vet hvor han har plassert oss på legemet og hvordan vi kan bli en vel-

signelse for hele legemet der Gud har satt oss. Livet handler ikke om evner og dyktighet, men om villighet.

Er vi villige til å la oss forme til å bli det Gud har forut bestemt oss til?

Livet handler om tre ting:

1 Ydmykhet- å bøye seg for Guds Ord.

2 Valg- velge det Guds Ord sier.

3 Lydighet- leve etter Guds Ord.

En felles utflukt ut i det fri:

St.Hans på Roven

St. Hans-aften ble det arrangert en tur til Roven. I fint vær og strålende humør møtte menighetsmedlemmer frem til et vel-

lykket og trivelig arrangement.

Bjørn Paulsen hadde tatt på seg ansvaret for grillen, og allerede klokken 16 var

den klar. Grillmat, kaffe og kaker satte en ekstra spiss på dagen. Senere ble det tid for quiz (spørrelek), arrangert av

Unni og Raymond Smenes. Sang og andakt hører med, som ekteparet Smenes også var ansvarlig for.

Guds nåde holder til enhver tid

– **Frelsen er en tilstand vi er i, ikke bare noe som vi føler på oss.**

Raymond Smenes understreket dette da han holdt andakten på Roven St.aften. Han fastslo også at nåden holder til enhver

tid, og når vi lærer Jesus å kjenne opplever vi han som en god venn å ha ved vår side.

– Han har gitt oss håp og en rik fremtid, sa Smenes.

BOLIVIA: PASTORKONFERANSE TIL STOR VELSIGNELSE:

Menigheter blir styrket og oppbygget

Bolivias pastorkonferanser har stor betydning for landets byer og provinser.

Vi hilser dere med Guds fred.

En stor takk til dere i Evangeliesalen Berøa for den støtte vi fikk for å holde vår årlige pastorkonferanse i Cochabamba. Direktør Freddy Todela sender også med et regnskap for konferansen. Toelda skriver:

«I år var vi 296 pastorer som møttes til møter og samlinger. Det ble til en stor velsignelse. Disse konferansene har stor betydning for pastorene i våre byer og i provinsene da vi kan dele erfaringer og oppleve et åndelige fellesskap i disse

krevende tider. Slike sammenkomster styrker arbeidet i våre menigheter og har en stor betydning for familiene våre. Mange av deltakerne er takknemlige for den økonomiske støtte de får fra dere i Norge. De håper på å

kunne møtes til en ny konferanse i 2023. Igjen en stor takk for støtte og en bønn om Guds velsignelse over dere alle i Norge.»

Fra styret i FES (La fundacion para educacion y servicio).

Director Freddy Todela

Vi leser fra ikaj.no
(Internasjonale Kristne
Ambassade Jerusalem)

Et historisk vedtak er blitt gjort, og vil gjøre Israel til å bli en betydelig aktør på det globale energimarkedet.

Avtalen som ble undertegnet av EU, Israel og Egypt tirsdag 14. juni inneholder to sensasjoner:

For første gang i historien vil Israel eksportere naturgass til Europa, og den skal fraktes via Egypt.

Signeringen av avtalen gjør Israel til en betydelig aktør på det globale energimarkedet, ifølge Israels Energiminister Karine Elharrar. Hun omtalte avtalen som «historisk», både med tanke på at Israel skal eksportere gass til Europa og at det inkluderer et samarbeid mellom Israel og Egypt. – Dette er et enormt øyeblikk – lille Israel er i ferd med å bli en betydelig aktør på det globale energimarkedet, sa hun.

Baner ny vei

Avtalen er et resultat av Russlands invasjon av Ukraina, sa Elharrar under en felles pressekonferanse med EU-kommisjonens leder Ursula von der Leyen og Egypts Oljeminister Tarek el-Molla i Kairo.

«Dette er en beskjed til dem som bare ser negative krefter som vil splitte og skape konflikter i regionen vår – avtalen viser at vi baner en ny vei for partnerskap, solidaritet og bærekraftig utvikling», sa Elharrar.

EU-kommisjonens leder Ursula von der Leyen sa at avtalen vil bidra til å gjøre Europa mindre avhengig

Foto: Pixabay

Et oppsiktsvekkende vedtak er tatt, og signert: Israel skal forsyne Europa med gass, via Egypt

av Russland.

«For et spesielt øyeblikk – jeg hilser signeringen av denne historiske avtalen varmt velkommen.»

Milepæl

Tarek El-Molla beskrev avtalen som «en viktig milepæl» for samarbeidet mellom Egypt, Israel og EU.

Avtalen inneholder også en klausul der EU vil oppmuntre europeiske selskaper til å delta i anbud og investeringer i leting etter naturgass og videre produksjon i både Israel og Egypt.

Egypt var det første arabiske landet som inngikk fred med Israel, i 1979. Økonomiske avtaler med den jødiske staten har allikevel vært et kontroversielt tema. Det har tradisjonelt vært bred folkelig støtte til palestinerne i den arabiske verdens mest folkerike land. Forholdet mellom de to landene har imidlertid blitt stadig bedre de siste årene.

Abraham-avtalene har også skapt positive ringvirkninger. Samarbeid mellom Israel og flere arabiske stater er i sterk vekst – blant annet kjøp og salg av varer og tjenester, turisme, kultur og idrett, forskning og sikkerhet. Tidligere i år deltok utenriksministre fra Egypt, Marokko, Bahrain og De forente arabiske emirater på et historisk toppmøte med Israels utenriksminister i Israels Negevørken. Den israelske gassen vil fraktes til Egypt via en rørledning. I Egypt vil gassen omdannes til flytende form og fraktes med tankskip til Europas kyst. Kilde: The Times of Israel, 15. juni 2022 – <https://www.timesofisrael.com/israel-eu-egypt-agree-deal-to-export-natural-gas-to-europe/>.

Kommentar: LO river seg i håret. I flere år har de kjempet iherdig for å overtale sine kammerater i Europas fagorganisasjoner til full internasjonal boikott

av Israel.

Avtalen er nok også tung å svelge for Palestina komiteen og deres medlemmer – stortingsrepresentanter fra Arbeiderpartiet, SV og Rødt, samt biskoper og prester i Den norske kirke. AUF har også boikott av Israel som en fanesak.

Samarbeid

Altså, en gledens dag for Israels mange venner og støttespillere. Og en sorgens dag for Israels fiender, motstandere og kritikere.

Israel vender det andre kinnet til. De forsyner etterkommerne av europeerne som sviktet dem da 6 millioner jøder ble slaktet i Europa for få tiår siden, og samarbeider med Egypt som flere ganger etter det forsøkte å kaste dem på havet og utslette staten deres. Israelerne kan i alle fall ikke anklages for å gjemme på det onde.

Hindringer

Av D.L. Moody
(1837 - 1899)
Amerikansk evangelist

Dwight Lyman Moody
(5. februar 1837 –
26 desember 1899),

*I april 1855 ble han konvert-
ert til evangelisk kristen-
dom da hans søndags-
skolelærer, Edward
Kimball, snakket med ham
om hvor mye Gud elsket
ham.*

*Hans omvendelse utløste
starten på karrieren som
evangelist.*

Joh 11, 38-39:
Jesus ble igjen opprørt
og gikk bort til graven.
Det var en hule, og en
stein var lagt foran den.
Jesus sier: «Ta steinen
bort!» «Herre,» sier Marta,
den dødes søster, «det luk-
ter alt av ham; han har jo
ligget i graven i fire dager.»

De fleste som jeg i denne
stund taler til venter seg
store resultater, og de ven-
ter at Herren vil velsigne
dem. Dette er også rett.
Dersom Herren ikke får
utrette store ting så er det
iallfall ikke hans feil, men
vår egen.

Det er mange som sier at
de må vente på den
beleilige tid før de kan
omvende seg. Bibelen taler
også om den beleilige tid.
Hva er så den beleilige tid?
Det er den tid når du og jeg

er villig til å slippe Gud til;
når vi tar bort det som hin-
drer ham fra å komme inn i
vårt hjerte.

Til dette må vi ha hjelp.
Oftest skjer det ved en eller
annen som han sender i vår
vei, selv om det også skjer
ved hans ord som kommer
til oss. Et ord fra ham kan få
de største hindringer bort.
Men Herren arbeider som
regel ved redskaper. Slik
også ved Lasarus' grav.
Han tok ikke bort stenen
selv. Han bad sine disipler
å gjøre det.

Det finnes mange menn og
kvinner som ber Jesus om
å ta stenen bort for dem.
Når han så ikke hører dem
slår de skylden på ham.
Men skylden er ikke hans
— den er deres egen.

Han arbeider alltid i fel-
lesskap.

Når en bønn stiger opp til
ham kan han bare besvare
den, når han ser at den
bedende er virksom for å ta
imot hans velsignelse. Vi
må understøtte Herren i
hans arbeide. Vår treghet
kommer til syvende og sist
av vantro. Et halvhjertet
menneske tror ikke på at
Gud vil gi ham det han ber
om, og derfor blir bønnen
bare et munnsvær.

En mor som ber for sitt
barn, eller en hustru som

ber for en lastefull ektefelle
må med troskap utføre sin
del av arbeidet, og så med
full tillit tro at Herren vil
gjøre resten. Vi kan alle
gjøre noe for våre med-
mennesker. Hvis vi unnlater
det er det vantroens sten
som stenger for oss. Og
denne store sten er det
som må takes bort fra våre
møter her.

La oss tro at Herren kan
gjøre sitt storverk iblant
oss. Det vil bli et hårdt
arbeide, men ved hjelp av
troens løftestang kan det bli
gjort. Der må bli en levende
trang hos oss selv, en
anstrengelse av alle våre
krefter, og så får vi overlate
alt til Herren i en tillitsfull
venten.

Herren kan oppreise den
døde. Denne oppstandelse
er aldeles nødvendig for
oss alle. For hvor død er
ikke vår følelse av synd,
hvor lett glemmer vi ikke at
urettferdighet ikke skal bo i
vårt hjerte og lede våre
handlinger. Hvor sorgløse
og likegyldige for andres
frelse, hvor kald er ikke vår
kjærlighet til Gud, og hvor
likegyldige er vi vel ikke for
vår nestes beste. Derfor
trenger vi å be Herren å
oppreise oss, — først og
fremst oss som kaller oss
kristne.

Jeg har hørt mange klager

fra troende mennesker,
— at Herren holder bønn -
hørelsen tilbake; — årsak-
en til dette ligger nettopp
her.

En hustru må ikke tenke på
å be om sin manns omven-
delse så lenge hun selv har
et ondt sinn. Hun må ikke
tenke på å tale med Gud
om andre, så lenge hun
ikke har herredømme over
sin onde tunge eller sitt
gretne ansikt.

Er I ikke kristne i eders
egne hjem må I ikke vente
å bli sett på som et monster
blant eders naboer. De vil
ikke etterlikne dere.

Jeg husker et bilde som
en av mine venner en gang
brukte i en tale. Han minnet
om Paulus da han stod
omgitt av en stor folke-
mengde og ble bitt av en
giftig øgle. — Han rystet
øglen av seg — derved
vant han mengdens tillit, da
de så at den ikke skadet
ham, og han talte til dem
livets ord.

La oss kristne gjøre det
samme med våre øgler. La
oss ryste av oss vår
dorskhets som holder på å
gjøre vår kristentro til intet.
Nutidens øgler kan nok
være forskjellig fra for-
tidens, og de blir grådigere
og grådigere om det ikke
finnes et legemiddel for
oss.

Gjerrighet, grådigheten
etter vinning er en sådan
øgle. Vi taler med altfor stor
begjærighet om å erverve
oss fordeler, om muligheten
av å tjene penger. Det går
et skrik gjennom vår forret-
ningsverden, høyt og ved-
holdende, i alle klasser, i
alle slags forretninger, og
aldri har jeg i de siste tyve
år hørt noen offentlig ta til
gjenmæle mot det.

De taler alle om at det må
komme nytt liv i vår handel,
at der må tilføres nytt blod,

ny kapital om handelen skal
blomstre; men taler vi om å
få nytt liv i Herrens forret-
ninger så er det straks
endel mennesker som
skriker opp.

De kjenner intet til dette. De
kjenner til alt som angår
deres egne anliggender,
men det som angår guds -
rikets fremme det vil de ikke
ha noe å gjøre med.

Men Herren må også ha
noen som støtter seg. Vi
kristne må ha likeså stor
iver i å få liv i Herrens for-
retninger som forretnings-
mannen i sine.

La oss få vekke denne sten
av vantro og likegyldighet,
og vi skal snart få høre en
røst som roper: «Lasarus,
kom ut!»

Våre egne og andres sjel-
skrefter vil da utløses og
utfolde seg og bære frukt til

for har det ikke hendt noe?
For en stor del kommer det
av at folk ikke tror på at noe
sådan kan hende.

Da jeg for en tid siden
arbeidet i en by, sa en tviler
til meg at de nyomvendte
var kvinner og gamle menn.
På det neste møte var der
4300 mennesker, og av
disse var 2700 ungdom. La
det bli slik her også. Tror vi
det som er lovet oss kan vi
si til dette berg at det skal
flytte seg, og det skal skje.

Den andre stenen er for-
dom. Hvor mange sier ikke:
«Jeg kan ikke med disse
vekkelser, jeg tror ikke på
dem.» Hvorledes kom her
denne sten? Hvem la den
her?

De tror på alle andre slags
vekkelser. De tror på nytt liv
i politikken, i handelens

«Men taler vi om å få nytt liv i Herrens forretning så er det straks en del mennesker som skriker opp»

evig liv.

*Sannelig, jeg sier dere: Om
noen sier til dette fjellet:
Løft deg og kast deg i
havet! og han ikke tviler i
sitt hjerte, men tror at det
han sier, vil skje, så skal det
også gå slik. (Mark 11: 23)*

Det er tre stener eller berg
jeg vil nevne, som må bort
for å få den døde Lasarus
vakt til liv igjen.

Den ene har jeg allerede
nevnt — vantroen.

Hvis jeg spør en troende
mann her i menigheten:
«Tror du at Herren kan gi
denne menighet nytt liv?»
Vil han temmelig sikkert
svare: «Det tror jeg ikke.
Jeg har nå vært her i
femten år og intet av det
slags har hendt»

Nei, la så være. Men hvor-

oppsving, men ikke på
menighetens fornyelse.

Da fattigforstanderen Filip
gikk til Natanael og fortalte
ham om Jesus, innvendte
han at det kunne visst ikke
komme noe godt fra
Nasaret. «Kom og se!» sa
Filip. Dette er også mitt
svar.

Andre sier — at de har sett
så meget usunt i slike
bevegelser at de kan ikke
støtte dem.

— Min venn, jeg kjenner
mere til disse onder enn de
fleste andre. Men om noen
av dem utvikler seg mindre
bra, eller rent ut tar en
vending som er skadelig,
skal vi derfor forkaste dem
alle?

Demokratene forlater ikke
sitt parti for en mangel hist
og her, heller ikke repub-

likanerne, selv om noen av
dens fanebærere har han-
dlet som forbrytere.

Håndverkeren eller forret-
ningsmannen blir ikke for-
ringet ved det at enkelte av
deres stand kort.

Denne alminnelige tanke-
føring kjenner ingen
grenser. Det er sorte får i
alle avdelinger som men-
eskene stiller med. Guds
mektige verk ved vekkelser
skal ikke kastes til side for
endog store mangler ved
dem.

I kristendommens første tid
ble det lagt på én dag tre
tusen sjeler til menigheten.
Vekkelser er Guds svar på
trofast sjelevinnerarbeide,
og bibelen er full av
beretninger om dem.

Den tredje sten er den sek-
teriske ånd. Det var en tid
at den hadde et jernhardt
grep på folk. Hvert eneste
kirkesamfunn holdt på at de
var de eneste som hadde
den rette lære, og derfor
det rette liv.

La oss ikke tale så meget
om mitt kirkesamfunn, la
oss tale mere om Jesus
Kristus, og hans verden-
somfattende frelse.

Dersom Jesus hadde slut-
tet seg til saduseerne
hadde de understøttet ham
med liv og sjel, og
fariseerne ville ikke ha
korsfestet ham, hvis han
hadde vært deres mann.
Men han sluttet seg ikke til
noen av dem. I Jesu ideale
brorskap skal der være én
tro, én ånd. — I kirkeskikk
og menighets ordning får vi
ha hva mening vi vil; men
når det gjelder å vinne
mennesker for Gud må vi
stå sammen.

Må Herren gi oss én sjel og
én ånd så vi i fellesskap
kan opphøye hans hellige
navn!

Amen

Jubilanter

50 år

□ Anette Songstad
Sunde
30.08

□ Annika Redalen
09.08

□ Heidi Susanne
Skasberg
24.08

□ Nina Møller
28.08

□ Solfrid Korssjøen
15.08

□ Terje Ulvestad
24.08

□ Tony Chiha
06.08

60 år

□ Rita Aarmo
22.08

□ Trond Sandaune
28.08

70 år

□ Eli Kristin Henriksen
15.08

□ Ivar Fjellstad
14.08

□ Eila Endresen
25.09

□ Torunn Rinden
12.09

□ Turid R. Lohsar
17.09

75 år

□ Grethe Kvarsnes
01.09

□ Sonja Rosita Wille
30.09

80 år

□ Reidun A. E.
Reiersrud
18.08

Takk

□ Kjære venner
i Evangeliesalen Berøa
Takk for oppmerksomheten
og de nydelige blomstene

dere gledet meg med på
min 80-års dag den 09-03-
2022.
Gud velsigne dere rikelig
tilbake. *Hjertelig hilsen*
Astrid Grandal Knudsen

For så har Gud elsket verden at han ga...

Aldri har jeg fått en større og finere gave!

Jeg tok imot Frelseren. Hvilken overraskelse, hvilken glede. Jeg har bare så vidt begynt å åpne opp løftene, alt det jeg fikk sammen med han. Og- om de bare visste dette- alle dem som ikke ville ta imot ham. Og- om jeg bare fikk mer nåde til å formidle dette glade budskap. Og- om jeg bare fikk med meg noen så vi kunne kommunisere evangeliet sammen.

Jeg vil ikke noe annet. Jeg vil være en dåre for verden. Jeg vil ta opp mitt kors. Jeg vil bære Jesu vanære.
– Men jeg er og jeg er så lite.

En gang var jeg alltid nedtrykt, alltid trist, alltid selvbekreidende. En gang var Bjørn, mannen min, helt styrt av alkohol. Men jeg ble satt i frihet, og Bjørn ble satt i frihet, fri fra trang til alkohol. Vitnesbyrdet er at det holder. Det er enda bedre i dag, enn for flere år siden. Et nytt ekteskap, et nytt håp og en ny tro.

«Vi ble fri til å elske Gud, fri til å elske oss selv. Fri til å elske hverandre, fri til å elske andre. Fri til tjeneste»

Tenk å få være Kristi brud! Satt til side, avsondret, for Han alene. Hele mitt hjerte må være fylt av brennende kjærlighet til Ham. Å binde seg til Han, like-

som en kvinne til sin ektemann.
Tenk, en dag å bli Ham lik, å bli likedannet med hans bilde, tillagt hans egenkapet og gjenspeile hans herlighet.
Å få være med å synge en ny sang, det er høysangen om kjærligheten til Jesus, Brudgommen.
En sang så sart og inderlig som bare en brudesjel kan synge.
Derfor strømmer minner over av å velsigne Ham, og å gi uttrykk for kjærligheten til Han på stadig nye måter.

Brudetanker

Er jeg virkelig et tempel for Den Hellige Ånd? Er jeg virkelig helliget Deg, utskilt blant titusener? Er jeg virkelig deg verdig?

Kan min bolig romme himmelens Gud?

Er jeg din, der du min? Er jeg din eller elskede, er jeg din lyst og glede? Er jeg virkelig din trolovede, din søster og din brud? Er jeg henne som skal bli

din brud, er jeg henne som skal bli til hustru?

Er jeg henne som skal ta plass ved siden av Deg, på din trone? Er jeg henne som blir gjort i stand for deg alene? Hun som blir smykket til

din ære.

Er jeg lik en levende, gjenomskinnelig sten?

En vakker perle, en smaragd, en ametyst, en rubin- som får gjennomskinne litt av ditt herlighet-slys, litt av din fargeprakt

og skjønnhet.

Er jeg lik et kongelig diadem i din hånd? Er jeg lik en levende sten som skal bygges opp til en kongelig Guds stad- til din ære.

Kristin og Bjørn Høimyr

Venstre: Fred Vidar Tveter ledet menigheten an i flere gode og kjære sanger.

dem i fengsel. Men en dag åpenbarte Jesus seg for han. Han var på vei mot Damaskus for å hente troende, og det ble nok et stort sjokk for han da han forsto at han hadde tatt feil.

– Det han hadde kjempet for var ikke riktig, og han ble satt på valg, sa han.

Seierspris

Fred Vidar Tveter avsluttet sin tale med en appell om ikke å miste kursen, og den himmelske retningen- mot, men holde blikket festet mot målet som vi har i vente.

– Målet, det er en seierspris som Gud har forberedt for oss. Det er et bedre land som ligger foran oss, et sted som Herren har gjort ferdig for deg og meg. La oss holde fast på dette som vårt mål, og ikke miste retningen. Det er en seierspris som vi har foran oss, sa Fred Vidar Tveter.

Under: Thomas Moss innledet møtet vitnesbyrd og Guds ord

Jesus har gitt oss den riktige retningen:

– La oss strekke oss ut etter målet

“ Vi har et bedre land foran oss, en stad som Herren har lagt ferdig for deg og meg. La oss strekke oss ut etter det.

Det var sanger og forkynner Fred Vidar Tveter som talte dette da han besøkte menigheten en dag i juni. Tveter som er godt kjent i forsamlingen, hadde et varmt og godt budskap om å strekke seg ut etter målet som ligger foran oss. Gud har gitt oss et håp i livet, en retning som fører oss til Himmelen. Da Jesus døde på korset åpnet han en ny, mulighetens vei, for hver levende sjel. Mennesket som før var

døde på grunn av sine overtredelser, er blitt levedgjort på grunn av Jesu forsoningsverk. Jesus betalte prisen som måtte til for å kjøpe oss fri fra syndens lenker og bånd. Han kjøpte oss i frihet med sitt eget blod.

Fred Vidar Tveter refererte til brevet til Filipperne 3:13–14 – *Men ett gjør jeg: Jeg glemmer det som ligger bak og strekker meg ut etter det som er foran, og jager mot målet, til den seiersprisen som Gud har kalt oss til.*

Det er mye som kan ligge bak oss i livet, av både godt, men også vonde smertefulle ting. Paulus

minner oss på at vi skal glemme det som ligger bak oss, og hellert rette fokus på det som ligger foran i livet.

– Vi blir oppmuntret av Paulus om å glemme det er ligger bak og strekke oss ut etter det som ligger foran. Vi må ikke miste retning og fokus, sa Tveter.

Retning

Han kommenterte det å ha en feil retning i livet, og refererte til Paulus bakgrunn som fariseer.

– Det gjelder dette å ha riktig kurs på livet sitt. Paulus trodde selv at han hadde riktig retning. Han forfulgte de kristne, satte dem i lenker og sendte

«Her fra mitt Sion jeg skuer»

Her fra mitt Sion jeg skuer
Frigjortes fedreneland
Glarhavet funkler og luer
Tenner mitt hjerte i brann
Bak alle glitrende tinder
Ser jeg den sollyse stad
Tenk når Guds dag så opprinner
Tenk på dens brusende kvad.

Snart vil den evige morgen
Løfte det tårvætte slør
Hist i hint fredfulle rike
Ingen blir syk eller dør
Døden har tapt all sin velde
Brodden er brutt i Hans skjød
Golgata seiren skal gjelde
Frelser i liv og i død
Lev da ditt liv ved Guds hjerte
Hvil deg i Frelserens favn
Ingen som Han kjenner smerte
Ingen som Han kjenner savn.

Snart vil den evige morgen
Løfte det tårvætte slør
Hist i hint fredfulle rike
Ingen blir syk eller dør.

Fristelser mange deg møter
Verden begriper deg ei
Dog over synden der bløder
Sorgfylte vunder hos deg
Bi kun på Herren Hans tempel
Reises blant slekter på jord
Sett kun Hans kjærlighets stempel
Der på det sted hvor du bor

Snart vil den evige morgen
Løfte det tårvætte slør
Hist i hint fredfulle rike
Ingen blir syk eller dør
Ingen blir syk eller dør.

Tekst: T.B.Barrat

SANGER V MINNES OG SETTER PRIS PÅ

Returadresse: Evangeliesalen Berøa Menighetsblad,
Postboks 179 Sentrum 0102 Oslo
Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes til-
bake til avsenderen med opplysning om den nye adressen.

